

Anna Alàs i Albert Guinovart

21 D'ABRIL DE 2016 – 20.30 h

Cicle Intèrprets Catalans

Petit Palau

I	22'	II	32'
Felip Pedrell (1841-1922) Del cicle <i>La Primavera</i> : “De celèstia matinera” “Cançons d’amor que he dictades”		Enric Granados (1867-1916) Selecció de <i>Valsos poètics</i> , homenatge a Granados De <i>Tonadillas en estilo antiguo</i> : “El tralalá y el punteado” “El majo tímido” “El mirar de la maja” “La maja de Goya” De <i>Canciones amatorias</i> : “¡Llorad, corazón, que tenéis razón! (Lloraba la niña)” “Descúbrase el pensamiento de mi secreto cuidado” “Gracia mía” De <i>Cançons catalanes</i> : “Elegia eterna” “L’ocell profeta” “La boira”	
Camille Saint-Saëns (1835-1921) <i>L’attente</i>		Manuel de Falla (1876-1946) De <i>Siete canciones populares españolas</i> : “El paño moruno” “Polo”	
César Cui (1835-1918) De <i>Cinq mélodies, op. 54</i> “Je n’en ai jamais aimé qu’une”			
Jules Massenet (1842-1912) <i>Chanson andalouse</i>			
Edvard Grieg (1843-1907) De <i>Sechs Lieder, op. 48</i> “Zur Rosenzeit”			
Isaac Albéniz (1860-1909) De <i>Sis balades íntimes</i> : “La lontananza” “Una rosa en dono”			

Comentari

Del nacionalisme al modernisme

El repertori d’aquest recital reuneix cançons de compositors pertanyents a dues generacions consecutives, amb criteris estètics diferents però amb vincles evidents d’influència i d’admiració mútua. És molt significatiu que s’iniciï amb dues cançons de Felip Pedrell, patriarca de la musicologia hispànica i de la recuperació del patrimoni autòcton i impulsor de la forma lied a Catalunya, i que s’acabi amb les cançons de tres dels seus il·lustres deixebles: Albéniz, Granados i Falla, que duen a la pràctica i al pentagrama les tesis del seu mestre; també és molt escaient sentir música de Grieg, a qui Granados sempre va reivindicar (i de qui va estrenar a la Península el *Concert per a piano*), o cançons de Massenet i Saint-Saëns que, tot i no tenir res de nacionalistes (sent francesos, no els calia), van mantenir contacte i relació amb Albéniz a l’*Schola Cantorum* de París, i també amb un jove Granados durant la seva estada de tres anys a la capital francesa. Fins i tot és oportú fer coincidir Pedrell, ideòleg del nacionalisme musical hispànic, amb César Cui, membre del Grup dels Cinc i fervent defensor dels postulats nacionalistes en la música russa, que va defensar a través d’innombrables escrits i articles, la majoria publicats a París el 1892. Una xarxa de connexions estètiques que inclou epígons del Romanticisme, pinzellades de la Belle Époque i defensors d’una modernitat amable, paral·lela a les avantguardes, que no trencava amb el passat sinó que l’assumia i el revestia amb elements de la tradició i el folklore.

Al programa predomina la música d’Enric Granados, de qui enguany commemorem el centenari de la mort, amb un ventall d’obres ben variat i d’èpoques molt diverses que comença amb els *Valsos poètics* escrits en plena

joventut i continua amb una selecció de les dotze *Tonadillas*, compostes el 1913, en plena immersió en el món “goyesc” i encisat per l’ambient popular i de carrer que s’hi respirava; són peces elegants però plenes de gràcia i senzillesa, que va dedicar a Maria Barrientos i que es van estrenar el 26 de maig de 1913 a l’Ateneo de Madrid. Les *Canciones amatorias*, en canvi, són peces més refinades i subtils, d’un lirisme desbordant i en la més pura tradició tardoromàntica, basades en textos del Siglo de Oro d’una enorme qualitat literària; les va estrenar Conxita Badia l’any 1915 a Barcelona. Granados també va posar música a textos poètics catalans, especialment del seu gran amic Apel·les Mestres, i en van sorgir obres d’evident regust modernista, com “La boira” o la deliciosa “Elegia eterna”, pertanyents al recull *Cançons catalanes*.

Xavier Chavarria

Anna Alàs

Va néixer a Terrassa i fou membre de l’Orfeó Català. Es formà al Centre d’Educació Musical, Conservatori Municipal de Terrassa, Escola Superior de Música de Catalunya, Hochschule für Musik Karlsruhe i Hochschule für Musik Hanns Eisler de Berlín, on obtingué el Màster en Cançó i Oratori. Ha estat membre de l’Operastudio de l’Staatstheater de Nuremberg i ha assistit a cursos magistrals amb la KS B. Fassbaender, KS D. Fischer-Dieskau, B. Fink, Th. Hampson, KS Th. Quasthoff, W. Rieger, I. Gage o M. Martineau. En l’àmbit de la música antiga ha perfeccionat coneixements amb E. Kirkby, A. King, Al Ayre Español, A. Marchiol i R. Alpermann. Rebé el primer premi del Concurs de Cant Joan Massià 2005, el segon del Concurs Internacional de Lied Stuttgart 2010 i també del Concurs d’Òpera Barroca P. A. Cesti 2010; fou finalista al Concurs de Cant Richard Strauss 2009 i becada per la Humboldt Stiftung, el DAAD i Caja Madrid. Ha actuat com a solista a Berlín, Nuremberg, Karlsruhe, Sant Petersburg, Barcelona, Madrid, Oviedo, A Coruña, i festivals com els de Música Antiga d’Innsbruck, de Torroella de Montgrí, Schubertiada de Vilabertran, Heidelberger Frühling, Ludwigsburger Schlossfestspiele, Davos Festival, WDR Concerti Discreti i Music Bridge de Praga, on ha interpretat una trentena de rols d’òpera. També ha treballat al costat d’artistes com P. Domingo, R. Alagna, S. Graham, L. Watson, R. Palumbo, M. Benini, T. Hengelbrock, J. Pons, J. Vila i Casañas o D. M. Etxebarria. Ha enregistrat per a la Bayerische Rundfunk, DeutschlandKultur, Westdeutsche Rundfunk, COM Ràdio, Catalunya Música, Televisió de Catalunya, Televisió Internacional de Portugal, RNE Clásica, i per a l’editorial Avenç (Premi Nacional de Cultura Popular) i Discmedi.

Albert Guinovart

És un dels músics més complets i polifacètics actualment. La seva activitat professional es divideix entre la dedicació com a pianista al repertori clàssic i romàntic i la tasca de compositor i docent. Format a Barcelona, marxà a Londres per estudiar amb la pianista i pedagoga Maria Curcio. Ha tocat per tot Europa, Llatinoamèrica, els Estats Units, el Canadà, el Japó, Pròxim Orient, Austràlia i Nova Zelanda, amb diferents orquestres, com les de Barcelona, Madrid, Sydney, Colònia, Montpeller, Hèlsinki, Tolosa de Llenguadoc o de Budapest, sota la direcció de batutes com V. Petrenko, Ch. Hogwood, J. Pons, L. Foster, F. P. Decker, E. Colomer i S. Mas, entre d’altres. És conegut també pels seus musicals *Mar i cel* (Premi Max 2006), *Flor de Nit* (1992), *Gaudí* (2003), *Paradis* (2005) i *La Vampira del Raval* (Premis Max i Butaca 2012). El seu catàleg d’obres com a compositor inclou dues òperes, *Atzar* i *Alba eterna*, el ballet *Terra baixa*, abundant música simfònica i una prolífica producció cambística. També ha treballat per a televisió (*Nissaga de poder* o *El cor de la ciutat*), cinema (ha estat orquestrador de l’oscaritzada *The artist*) i teatre, tot rebent diferents premis. Té més de trenta enregistraments al mercat, que han guanyat diversos premis, i ha enregistrat per a Harmonia Mundi i EMI. Destaca l’últim enregistrament per a Sony, amb dos *Concerts per a piano* (enregistrat a Sant Petersburg sota la batuta de V. Petrenko) i els seus *Valsos poètics*. Des del 2002 és professor d’orquestració i composició a l’ESMUC i des del 2014 és acadèmic de la Reial Acadèmia de les Belles Arts i Sant Jordi, així com Premi Ciutat de Barcelona.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Palau de la Música Catalana
C/ Palau de la Música, 4-6
Tel: 902 442 882
taquilles@palaumusica.cat

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN,
CULTURA
Y DEPORTE

inaem
INSTITUTO NACIONAL DE LA MÚSICA